

¹Eine Unterweisung Davids, ein Gebet, da er in der Höhle war. Ich schreie zum HERRN mit meiner Stimme; ich flehe zum HERRN mit meiner Stimme;²ich schütte meine Rede vor ihm aus und zeige an vor ihm meine Not.³Wenn mein Geist in Ängsten ist, so nimmst du dich meiner an. Sie legen mir Stricke auf dem Wege, darauf ich gehe.⁴Schau zur Rechten und siehe! da will mich niemand kennen. Ich kann nicht entfliehen; niemand nimmt sich meiner Seele an.⁵HERR, zu dir schreie ich und sage: Du bist meine Zuversicht, mein Teil im Lande der Lebendigen.⁶Merke auf meine Klage, denn ich werde sehr geplagt; errette mich von meinen Verfolgern, denn sie sind mir zu mächtig.⁷Führe meine Seele aus dem Kerker, daß ich danke deinem Namen. Die Gerechten werden sich zu mir sammeln, wenn du mir wohltust.

قَصِيدُهُ لِدَاوُدَ لَمَّا كَانَ فِي الْمَعَارَةِ. صَلَاةٌ.
¹بِصَوْتِي إِلَى الرَّبِّ أَصْرُحُ، بِصَوْتِي إِلَى الرَّبِّ
²أَبْصَرَعُ. ²أَسْكُبُ أَمَامَهُ سَكْوَايَ، يَضِيقِي فُدَامَهُ
³أَخِيرُ. ³عِنْدَمَا أَعْيَتْ رُوحِي فِيَّ وَأَنْتَ عَرَفْتَ مَسْلَكِي.
 فِي الطَّرِيقِ الَّتِي أَسْلُكُ أَحْقُوا لِي فَحَا. ⁴أُنْظُرُ إِلَى
 الْيَمِينِ وَأَبْصِرُ: فَلَيْسَ لِي عَارِفٌ، بَادَ عَنِّي الْمَتَاصُ،
 لَيْسَ مَنْ يَسْأَلُ عَن نَفْسِي. ⁵صَرَخْتُ إِلَيْكَ، يَا رَبُّ. قُلْتُ:
 أَنْتَ مَلَجَايَ، تَصِيْبِي فِي أَرْضِ الْأَحْيَاءِ. ⁶أَضْغُ إِلَى
 صُرَاخِي، لِأَنِّي قَدْ تَدَلَّلْتُ جِدًّا. تَجِيئِي مِنْ مُصْطَهِدِي،
 لِأَنَّهُمْ أَسَدُّ مِنِّي. ⁷أَخْرِجْ مِنْ الْحَبْسِ نَفْسِي، لِتَحْمِيدِ
 اسْمِكَ. الصَّادِقُونَ يَكْتَفُونَ بِي، لِأَنَّكَ تُحْسِنُ إِلَيَّ.